

Beha'alotcha, Haftarah, June 6, 2026

Zechariah 2:14-4:7

(14) Shout for joy, Fair Zion! For lo, I come; and I will dwell in your midst—declares GOD. (15) In that day many nations will attach themselves to GOD and become God's people, and God will dwell in your midst. Then you will know that I was sent to you by GOD of Hosts.

(16) GOD will claim Judah as a special portion in the Holy Land—and will choose Jerusalem once more. (17) Be silent, all flesh, before GOD!

For [God] is roused from the holy habitation. (1) I was further shown Joshua, the high priest, standing before the angel of GOD, and the Accuser standing at his right to accuse him. (2) But [the angel of] GOD said to the Accuser, "GOD rebukes you, O Accuser; GOD who has chosen Jerusalem rebukes you! For this is a brand plucked from the fire." (3) Now Joshua was clothed in filthy garments when he stood before the angel. (4) The latter spoke up and said to his attendants, "Take the filthy garments off him!" And he said to him, "See, I have removed your guilt from you, and you shall be

זכריה ב'י"ד-ד'יז'

(יד) רָנִי וְשִׂמְחִי בְּתִצִּיּוֹן כִּי
הִנְנִי־בָא וְשֹׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ
נְאֻם־יְהוָה: (טו) וְנִלְוּ גוֹיִם רַבִּים
אֵל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי
לְעָם וְשֹׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ וְיָדַעְתָּ
כִּי־יְהוָה צָבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ:
(טז) וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה
חֶלְקוֹ עַל אֲדָמַת הַקִּדְשׁ וּבָחַר
עוֹד בִּירוּשָׁלַם: (יז) הֵם כָּל־בָּשָׂר
מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נִעֹזֵר מִמֶּעוֹן
קִדְשׁוֹ: {פ} (א) וַיִּרְאֵנִי
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד
לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְהַשָּׁטָן עֹמֵד
עַל־יְמִינֹו לְשֹׁטְנוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־הַשָּׁטָן יִגְעֹר יְהוָה בְּךָ
הַשָּׁטָן וַיִּגְעֹר יְהוָה בְּךָ הַבַּחֲר
בִּירוּשָׁלַם הֲלוֹא זֶה אֹד מִצֶּל
מֵאֵשׁ: (ג) וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ
בְּגָדִים צוּאִים וְעָמַד לִפְנֵי
הַמַּלְאָךְ: (ד) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
אֶל־הָעֹמְדִים לִפְנָיו לֵאמֹר הֲסִירוּ
הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֹנֶךָ
וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחֲלָצוֹת: (ה)

clothed in [priestly] robes.” (5) Then he gave the order, “Let a pure diadem be placed on his head.” And they placed the pure diadem on his head and clothed him in [priestly] garments, as the angel of GOD stood by. (6) And the angel of GOD charged Joshua as follows: (7) “Thus said GOD of Hosts: If you walk in My paths and keep My charge, you in turn will rule My House and guard My courts, and I will permit you to move about among these attendants. (8) Hearken well, O High Priest Joshua, you and your fellow priests sitting before you! For those men are a sign that I am going to bring My servant the Branch. (9) For mark well this stone that I place before Joshua, a single stone with seven eyes. I will execute its engraving—declares GOD of Hosts—and I will remove that country’s guilt in a single day. (10) In that day—declares GOD of Hosts—you will be inviting each other to the shade of vines and fig trees.” (1) The angel who talked with me came back and woke me as someone is wakened from sleep. (2) He said to me, “What do you see?” And I answered, “I see a lampstand all of gold, with a bowl above it. The lamps on it are seven in number, and the lamps above it have seven pipes; (3) and by it are two olive trees, one

וְאָמַר יְשִׁימוּ צְנִיף טְהוֹר
עַל־רֹאשׁוֹ וַיְשִׁימוּ הַצְּנִיף הַטְּהוֹר
עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבְּשׁוּהוּ בְגָדִים
וּמְלֵאָף יְהוּה עֹמֵד: (ו) וַיַּעַד
מְלֵאָף יְהוּה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: (ז)
כֹּה־אָמַר יְהוּה צְבָאוֹת
אִם־בְּדַרְכֵי תֵלֵךְ וְאִם
אֶת־מִשְׁמְרֵתִי תִשְׁמֹר וְגַם־אֶתֶּה
תִּדְרֹךְ אֶת־בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר
אֶת־חֻצְרוֹתַי וְנָתַתִּי לְךָ מִהַלְכִים בֵּין
הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה: (ח) שָׁמַע־נָא
יְהוֹשֻׁעַ | הִכְהִינִי הַגְּדוֹל אֶתֶּה
וְרַעֲיֵךְ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי־אֲנִשִּׁי
מוֹפֵת הֵמָּה כִּי־הִנֵּנִי מִבֵּיא
אֶת־עַבְדֵי צִמַח: (ט) כִּי־וְהִנֵּה
הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ יְהוֹשֻׁעַ
עַל־אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינַיִם הִנֵּנִי
מִפְתַּח פְּתֻחָה נֹאֵם יְהוּה צְבָאוֹת
וּמִשְׁתֵּי אֶת־עוֹן הָאָרֶץ־הַזֹּאת
בְּיוֹם אֶחָד: (י) בְּיוֹם הַהוּא נֹאֵם
יְהוּה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
אֶל־תַּחַת גִּפֶן וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה:
(א) וַיֵּשֶׁב הַמְּלֵאָף הַדֹּבֵר בֵּי
וַיַּעֲרִינִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יִעוֹר
מִשְׁנָתוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה
אַתָּה רֹאֶה (וַיֹּאמֶר) [וַיֹּאמֶר]
רָאִיתִי | וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה
וְגִלְגָּה עַל־רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נְרֹתֶיהָ
עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת

on the right of the bowl and one on its left.” (4) I, in turn, asked the angel who talked with me, “What do those things mean, my lord?” (5) “Do you not know what those things mean?” asked the angel who talked with me; and I said, “No, my lord.” (6) Then he explained to me as follows:
 “This is the word of GOD to Zerubbabel: Not by might, nor by power, but by My spirit—said GOD of Hosts. (7) Whoever you are, O great mountain in the path of Zerubbabel, turn into level ground! For he shall produce that excellent stone; it shall be greeted with shouts of ‘Beautiful! Beautiful!’”

לִנְרוֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשָׁהּ: (ג)
 וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיְמִין
 הַגֵּלָה וְאֶחָד עַל-שְׂמֹאלָהּ: (ד)
 וְאָעַן וְאָמַר אֶל-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי
 לֵאמֹר מָה-אֵלֶּה אֲדֹנָי: (ה) וַיֹּעַן
 הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי
 הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה-הֵמָּה אֵלֶּה וְאָמַר
 לֹא אֲדֹנָי: (ו) וַיֹּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי
 לֵאמֹר זֶה דְבַר-יְהוָה אֶל-זְרֻבָבֶל
 לֵאמֹר לֹא בְחֵיל וְלֹא בְכֹחַ כִּי
 אִם-בְּרוּחִי אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת:
 (ז) מִי-אַתָּה הָרִי-הַגָּדוֹל לִפְנֵי
 זְרֻבָבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת-הָאֶבֶן
 הָרֹאשָׁה תִשְׁאֹת חֵן חֵן לָהּ: {פ}